

Kaikuja Kaikuja Kaikuja

Lemmikkilinnut Kaijuli ry:n uutiskirje 1/2012

Pääkirjoitus: Yhteistyössä on voimaa.....	2
Uutisia meiltä ja maailmalta.....	3
Kolumni: Lääkärileikkejä.....	4
Good Bird -blogi: Apua sotkun kanssa.....	5
Kaijuleiden kevätkokous uusin silmin.....	6
Uudet hallituslaiset esittäytyvät.....	7
Yhdistyskysely & Uusi blogi.....	8
Suoranokkien virikkeellistäminen, osa 1.....	9
Hyvinvointi: Yksi hyvinvoinnin viitekehys.....	12
Lemmikkien hyvinvoinnin neuvottelukunnasta.....	13
Yhdistyksen tavoitteet eläinsuojelulakiin.....	14
Eläinkoulutuskeskuksen kursilla & Haastattelu.....	15
Sijoitusamatsoni terveystarkastuksessa.....	16
Sijoituslinnut: Kultaposkiamatsoni Kalle.....	18
Lajiesittely: Raita-aratti.....	20
Yhdistystoimintaa: Kirjasto & Haastattelu.....	21
Terminologiaa: Rankaisu.....	22
Tee-se-itse: Rengaskeinu.....	23
Yhdistyssivu.....	24
Lukijan kuva.....	25

www.kaijuli.fi

Kaikuja on Lemmikkilinnut Kaijuli ry:n neljä kertaa vuodessa digitaalisena ilmestyvä uutiskirje, joka sisältää tietoa yhdistyksen toiminnasta sekä muita mielenkiintoisia lyhyitä juttuja.

Palautteen ja kehitysehdotukset voi lähettää sähköpostilla osoitteeseen sihteeri@kaijuli.fi tai yhdistyksen keskustelufoorumille.

Numero 2/2012 ilmestyy kesäkuun lopussa.

Kansikuva: Jarmo Tuutti

Pääkirjoitus

Yhteistyössä on voimaa

Vaikka Kaijulit onkin aktiivinen yhdistys, olemme silti Suomen tasolla pienehkö yhdistys noin 300 jäsenellämme. Voimme saada paljon aikaan, järjestää hienoja palveluita ja jakaa aktiivisesti tietoa, mutta jotkin asiat vaativat aktiivista yhteistyötä muiden toimijoiden kanssa.

Yhteistyön kehittäminen eri toimijoiden kanssa onkin yksi yhdistyksen tärkeä tavoite jatkossa. Tästä esimerkkinä kävin juttelemassa mahdollisista yhteistyökuvioista SEY:n kanssa helmikuun alussa. Palaveri oli erittäin hedelmällinen ja saimme selkeitä suuntaviivoja sovittua. Yhteistyötä voisi kuvata niin, että Kaijulit toimittaa pöytään lemmikkilintuosaamisen ja SEY toimii suurena yhdistyksenä taustalla muskelina. Tästä palaverista voit käydä lukemassa hieman lisää myös tuoreesta yhdistysblogista.

Lisäksi alkuvuodesta SEY:n kanssa tehty avoin kirje nosti Keltaisen pörssin tietoisuuteen heidän papukaija-aiheisen mainoskampanjansa ongelman, jonka he korjasivat saatuaan tiedon tästä asiasta.

Toinen hyvä esimerkki yhteistyöstä ovat keskustelut Ympäristökeskuksen kanssa. Heillä ei ollut alunperin edes käsitystä siitä, miten villiä lintujen kauppa Suomessa on ja miten paljon siinä esiintyy ongelmia. Suomikin on allekirjoittanut CITES-sopimuksen, joten Suomen paikallisessa lainsäädännössä löytyy asetukset tätä varten. Yhteistyössä Ympäristökeskuksen kanssa saamme paremmin puututtua ongelmiin sekä erityisesti jaettua tietoa laajemmalle yleisölle.

Tässä uutiskirjeen numerossa on lyhyt juttu herppipuolen aktiiviselta harrastajalta Joonas Gustafssnilta, joka toimii Seura- ja harrastuseläinten hyvinvoinnin neuvottelukunnassa kuluttajien edustajana. Käytännössä tämä tarkoittaa myös lemmikkilintuja, joilla ei monien muidenkin Suomessa pienilukuisten lajien tapaan ole omaa edustajaa neuvottelukunnassa. Joonaksen kanssa yhteistyössä toimimalla voimme kuitenkin edistää myös lintujen hyvinvointiin liittyviä kysymyksiä.

Yksi tärkeä kohde seuraavina vuosina onkin päästä vaikuttamaan tulevaan eläinsuojelulain uudistukseen. Kevätkokouksessa teimme päätöksen siitä, että hallitus lähtee ajamaan tiettyjä asioita, jotka pyrimme saamaan mukaan tulevaan lakiin tai asetuksiin. Nämä asiat on esitelty tarkemmin myöhemmin tässä uutiskirjeessä.

Toimimalla muiden suomalaisten toimijoiden kanssa yhteistyössä pystymme vaikuttamaan alueille, joihin lemmikkilintuyhdistys ei Suomessa ainakaan vielä pystyisi.

Ps. Uutiskirje jatkaa vahvana toiseen vuoteensa. Tässä numerossa on nähtävillä pieniä muutoksia ulkoasussa sekä yhden sivun rajoituksesta juttujen pituutena on luovuttu. Käsissäsi on jälleen mielestäni erittäin laadukas ja mielenkiintoinen lukupaketti suomalaisesta lemmikkilintuharrastuksesta.

Jarmo Tuutti, päätoimittaja

Allekirjoittaneen voit tavata mm. yhdistyksen tapahtumissa. Otan mielelläni vastaan ajatuksia ja ehdotuksia myös yhdistyksen toiminnan kehittämiseksi.

Voit olla yhteydessä myös yhdistyksen foorumin kautta. Kirjoitan siellä nimimerkillä "fouro". Lisäksi sähköpostia voit laittaa osoitteeseen sihteeri@kajuli.fi

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Uutisia

Kotimaa

Kaakkoissuomalaisissa kyyhkyissä Newcastlentautia

Eviran tiedotteen mukaan Kaakkoissuomessa kuolleista kesykyyhkyistä (eli puluista) on löydetty Newcastlentautia. Ennen kaikkea jotkin kanalinnut ja kyyhkyt ovat herkempiä tälle taudille.

Yhdistys haluaa muistuttaa, että lemmikkilintuharrastajilla ei ole aihetta paniikkiin. Varotoimena haluamme kuitenkin painottaa, että lintupäiväsääntöjä on erittäin tärkeää noudattaa: lintupäiville, messuihin ja muihin tapahtumiin ei saa osallistua lintujen kanssa, jos taloudessa on kyyhkyjä, jotka ovat edes osan ajastaan ulkona, tai linnut ovat olleet tällaisessa taloudessa hiljattain (viimeisen 6 kk aikana).

Lähde: [Eviran tiedote](#)

SEY:ltä ja Kajuleilta yhteistyössä avoin kirje

SEY Suomen Eläinsuojeluyhdistysten liitto ry sekä Lemmikkilinnut Kajuli ry julkaisivat 16.1. avoimen kirjeen Keltaiselle Pörssille liittyen heidän lemmikkimainontaan, joka rakentui puhuvan papukaijan stereotyyppisen kuvan päälle.

Saatuun asiasta tiedon Keltainen Pörssi lupasi nopeasti ottaa kyseisen mainoksen pois, joten Kajulitkin haluaa kiittää heitä nopeasta toiminnasta asian suhteen.

Lue kyseinen kirje foorumilta:

[SEY:n ja Kajuleiden avoin kirje Keltaiselle Pörssille lemmikkien myynnin mainonnasta](#)

Ulkomaat

Optinen illuusio vaikuttaa myös lintuihin

Australiassa lavastajalintujen käyttäytymistä tutkineet tutkijat havaitsivat, että mitä taidokkaamman optisen illuusion ne rakensivat, sitä parempi todennäköisyys niillä oli päästä parittelemaan.

Käytännössä koiras pyrki esittelemään pesäänsä kantamiaan kappaleita asettelemalla ne niin, että ne kaikki näyttivät yhtä suurilta. Jos tutkijat vaihtoivat kappaleiden järjestystä, koiras siirsi ne takaisin.

Lähde: [Helsingin Sanomat](#)

Harmaapapukaija Alex osasi laskea lukuja yhteen

Vasta Alexin kuoleman jälkeen julkaistun tutkimuksen pohjalta voidaan sanoa, että Alex liittyi Sheba-simpanssin rinnalle ainoiksi ei-ihmisiksi, joiden on todettu osaavan laskea yhteen.

Löytö tapahtui sattumalta, kun tohtori Pepperberg testasi harmaapapukaija Griffiniä ja havaitsi, että Alex yritti laskea lukuja yhteen. Tämän seurauksena Pepperberg havaitsi, että Alex osasi laskea yhteen kaksi eri esinekasaa, kunhan kokonaissumma oli alle kuuden.

Tutkimus julkaistiin tieteellisessä aikakauslehdessä *Animal Cognition*.

Lähde: [Scientific American](#)

PetExpo 2012

28. - 29.4. Helsingin messukeskus

Kajulit jälleen mukana PetExpo-lemmikkimessuilla, tällä kertaa suurempana kuin koskaan aikaisemmin!

Kaikki mukaan! **Viimeinen ilmoittautumispäivä 14.4.** Jos et pääse mukaan linnun kanssa, niin tule ainakin vierailemaan osastolla!

Lisätietoa foorumilla:

<http://forum.papukaijat.net/index.php?topic=30609.0>

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Kolumni

Lääkärileikkejä

Moni kesy lintu osaa tehdä temppuja, joista yleisimpinä voi varmaankin pitää mm. vilkuttelun, noutamisen, siipien näytön. Mutta onko yksikään näistä oleellinen linnulle vai onko niiden tarkoitus vain näyttää muille ihmisille, että lintuni osaa sitä sun tätä? Vai ovatko ne vain osa kanssakäymistä ja virikkeitä linnulle? Papukaijat ovat erittäin älykkäitä eläimiä ja niille pystyy opettamaan monia asioita, joten olisiko hyvä, jos koulutus painottuisi tärkeisiin asioihin, joka voi myöhemmin helpottaa linnun pitoa huomattavasti.

Lemmikkilintujen määrä on kasvanut aika paljonkin vuosien mittaan ja samalla tulee koko ajan enemmän ja enemmän tauteja, tapaturmia ja muita asioita, jotka vaativat eläinlääkärin hoitoa. Moni eläinlääkäri ei kuitenkaan osaa, tai edes uskalla käsitellä lintuja, vaikka perustieto ja taito löytyy. On huomattavasti helpompaa lääkäriille ja omistajalle - puhumattakaan linnusta - jos lintu osaa ja suostuu toimenpiteisiin, joihin se on koulutettu.

Moni jostain syystä olettaa, että linnut pelkäävät mm. pyyhettä. Näin ei kuitenkaan ole, jos niillä ei ole pahoja kokemuksia pyyhkeestä. Poikanen on erittäin helppo opettaa käärittäväksi pyyhkeeseen, jos sille tehdään siitä leikki ja lintu opetetaan hiljalleen kääriytymään siihen. Ja mikä on lopputulos? Omistajan ei tarvitse stressata itseään tai lintua jahtaamalla sitä ympäriinsä pyyhe kourassa. Eikö olisi helpompaa, että lintu hyppää kädelle, josta sen sitten voi vaan kääriästä pyyhkeeseen ja lintu on asian kanssa OK? Moni tekee lääkinnästä ja hoitotoimista liian suuren vaikeuden ja rasitteen itselleen. Oikeasti kannattaa unohtaa kaikki ”ylimääräinen” ja painottaa koulutuksessa asioita, joita tulee varmasti tarvitsemaan linnun eliniän aikana.

Linnun ei tarvitse osata puhua tai vilkuttaa jalalla omistajalleen, mutta sairastuttuaan sen täytyy ottaa lääkettä ruiskusta ja sietää kiinnipitämistä. Mikä siis olisi things-to-do-listalla ensimmäinen asia opetettavaksi? Vilkutteluko? Erilaiset lääkrileikit eivät ole automaattisesti kamalia ja negatiivisia asioita, vaan linnun voi opettaa esim. juomaan ruiskusta tarjoamalla siitä sille mehua tai jotain muuta, mistä lintu tykkää. Näin voit palkita lintuasi mehulla kouluttaessasi sitä juomaan ruiskusta. Pienillä kikoilla pääsee pitkälle ja linnun elämä helpottuu samalla merkittävästi, kun pakolliset jahtaamiset ja pakolla tehtävät toimenpiteet saa tehtyä mukaviksi jokapäiväisiksi asioiksi. Ruiskut, pyyhkeet, tops-puikot, viilat yms voi yhdistää linnun leluihin, jolloin lintu näkee ne yhtä jokapäiväisinä kuin puupalikka roikkumassa köydestä häkissä. Lintu on myös helppo opettaa hiljalleen sietämään kiinnipitämistä ja opettaa linnulle, että sitä voi koskea myös muualle kuin niskaan.

Mielestäni ihmiset keskittyvät liikaa kaikkeen turhaan ja se tärkeä oleellinen unohtuu, sillä tulevaisuus tuo aina tullessaan myös ikäviä asioita, joihin on hyvä varautua ennalta, jotta tositilanne sujuu sitten kuin vettä vaan...

Hyvää kevään jatkoa, ja muistakaa myös pitää lääkrileikit osana arkea ;)

Teksti ja kuva: Jonne Stenroth

Kolumni on uutiskirjeen vakiopalsta, jossa kirjoittaja voi tarkastella lemmikkilintuharrastusta ja sen ilmiöitä ja jakaa omia mielipiteitään.

Kolumnin näkökulmat eivät välttämättä vastaa yhdistyksen näkemyksiä, vaan ovat kirjoittajan mielipiteitä.

Jos haluat kirjoittaa kolumnin johonkin numeroon, ota yhteyttä:

sihteeri@kajuli.fi

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Good Bird -blogi

Apua sotkun kanssa

Kerran eläintenhoitaja, aina eläintenhoitaja. Myönnän, minut koulutettiin hyvin. Kun aloitin urani eläintarhoissa 90-luvulla minulla oli paras pomo mitä aloittelijalla voi olla – hän oli pilkunviilaaja mitä tuli siisteyteen ja erinomaiseen eläintenhoitoon. Vaatimukset olivat korkealla mutta niitä vaadittiin lempeästi. En koskaan tuntenut ärtymystä siitä, että eläinten tilat oli pidettävä tahrattomina. Muistan, kun yhdessä eläintarhassa työskennellessäni haravoin maapohjaa puhtaaksi liasta ja eläinten jätöksistä, ja työkaverini kommentoi että haravoin tomua tehdäkseni läjän tomua joka heitetään pois. Hän oli oikeassa - jopa sen oli oltava puhdasta! Myönnän, se oli ehkä ylilyöntiä, mutta tähänkin päivään saakka asetan ylpeänä eläimeni etusijalle.

Tämä tarkoittaa sitä, että joka aamu ensi töikseni valmistan papukaijoiden ruuat ja siivoan aitaukset. Pysin pitämään treenaushetken ja antamaan jokaiselle linnulleni kahdenkeskistä aikaa joka aamu. Virikkeitä vaihdellaan päivittäin, ja pääsy raittiseen ilmaan ja auringonvaloon on myös jokapäiväisellä listallani niistä asioista, mitä lintuni saavat. Eläimistä huolehtiminen tulee ennen sähköpostin tarkistusta, suihkussakäyntiä tai päivän muihin töihin tarttumista – joskus kello saattaa olla jo 11 ennen kuin vastailen sähköposteihin.

Saattaa olla, että tästä voisi helposti tulla rutiinia, mutta todellisuudessa nautin suunnattomasti tuosta osasta päivääni. Käytän siihen ehkä enemmän aikaa kuin tarvitsisi-kaan voidakseni nauttia pidempään papukaijakumppanieni seurasta.

Yksi eläintenhoitajana olemisen suurimmista hyödyistä on se, että oppii hyvin nopeasti miten papukaijoiden tilojen siivoaminen hoituu nopeiten ja tehokkaimmin. Olen usein miettinyt, että papukaijoiden hoitokotien tulisi vieraila eläintarhoissa ja rakentaa samanlaiset tilat linnuilleen sen sijaan, että käyttäisivät tavallisia häkkeitä. Ei tarvita kuin oikeanlaiset välineet ja oikealla tavalla sisustettu tila ja menee vain hetki, kun siivoat perusteellisesti 30 suurta aviaariota. Kotonamme meillä ei ole ihan vastaavanlaista luksusta, mutta on muutamia asioita mitä voi tehdä jotta siivous sujuisi hieman helpommin.

Tässä muutamia vinkkejä:

- Suihkuta vettä kovettuneen ruoan ja ulosteen päälle ja odota hetki – jo muutaman minuutin liotuksen jälkeen lika irtoaa helpommin.
- Säilytä jokaisella lintujen käyttämällä alueella siivousvälineitä, kuten paperia, roskapusseja jne. Säästyt paljon edestakaisin kävelemiseltä.
- Sijoita sähkökäyttöiseen mattoharjaan. Sillä saa kätevästi siivottua isommatkin roskat ja päivittäinen siivous on nopeaa ja helppoa.
- Laita pestäviä pikkumattoja lintujen oleskelupaikkojen alle, ja pidä huoli että sinulla on näitä paljon varastossa jotta voit vaihtaa likaantuneet puhtaisiin. Edullisia pikkumattoja löytyy mm. Ikeasta.
- Osta rullia tai nippuja sanomalehtipaperia ja aseta kerroksia häkkiin. Poista sitä mukaan kun kerrokset likaantuvat.

Good Bird -blogi on uutiskirjeen vakiopalsta, johon jokaista numeroa varten valitaan käännettäväksi yksi Barbara Heidenreichin blogikirjoitus.

Käännös: Pauliina Härkönen

Good Bird Inc.

<http://www.goodbirdinc.com/>

Good Bird Blog

<http://goodbirdinc.blogspot.com/>

Barbara Heidenreich on toiminut ammattilaisena eläintenkouluttajana vuodesta 1990 ja tällä hetkellä jatkaa työtään Good Bird Inc. -yrityksensä parissa, joka tarjoaa papukaijoiden käyttäytymiseen ja kouluttamiseen liittyviä palveluita lemmikkipapukaijoiden omistajille.

Barbara on käynyt myös Suomessa opettamassa kahdesti Kaijuleiden järjestämässä käyttäytymis- ja koulutusseminaarissa vuosina 2009 ja 2010.

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Kajuleiden kevätkokous uusin silmin

Haaveissani on ollut jonkin aikaa harmaapapukaija. Hakemalla Goolesta ”harmaapapukaija” löysin Kajulien lajiesittelyn. Foorumilla hetken pyörittäni löysin Jonnen yhteystiedot ja laitoin hänelle sähköpostia. Jonne soittikin jo seuraavana päivänä ja puhuimme puhelimesta pitkät pätkät. Samoihin aikoihin eksyin IRC-kanavalle #neitokakadut_va, jossa tutustuin Pauliinaan. Hänen kanssaan menimme seuraavalla viikolla käymään Jonnen luona. Tästä asiat alkoivat luisua nopeasti.

Aloin käymään Jonnen ja Pauliinan kodeissa melko usein tapaamassa lintuja ja kyselemässä niiden omistajilta tyhmiä. Parin viikon kuluttua olinkin jo Kajuleiden kevätkokouksessa uutena jäsenenä. Kokouksessa oli paikalla 25 ihmistä ja 4 koukkunokkaa ja siellä keskusteltiin minulle melko uusista aiheista. Linturekisterin mainostaminen, tutustumisringin toiminta jne. Päällimmäisenä mieleen jäi keskustelu sijoitusringistä. Olen lukenut siitä yhdistyksen sivuilta ja ymmärrän sen toiminnan. En tosin tiennyt, että kiertoon joutuneita lintuja on todella paljon! Omissa suunnitelmissani on ollut hankkia harmaapapukaijalle sopiva häkki, alkaa ottamaan muiden lintuja hoitoon ja taitojen kehittyessä antaa sijoitusringin kautta tulevalle linnulle väliaikaiskoti/ pysyväiskoti. Tiedän siis olevani oikeilla jäljillä.

Kokouksessa vieraili Joonas Gustafsson, joka edustaa muita kuluttajia Seura- ja harrastuseläinten hyvinvoinnin neuvottelukunnassa. Hänen edustamiin eläimiin lukeutuu muun muassa linnut ja terraarioeläimet. Joonas kertoi missä vaiheessa lakimuutos on tällä hetkellä ja pitää yhdistyksen ajan tasalla neuvotteluiden edetessä. Eläinsuojelulakimuutos on vielä alkutaipaleella. Tietoa on kerätty, mutta sen läpikäymiseen menee vielä aikaa. Kajulit edistää lintujen asiaa lakimuutoksessa Joonaksen välityksellä. Lakiin pyritään saamaan muunmuassa häkkikokosuositukset, siipisulkien ty pistyskielto ilman lääketieteellistä perustetta ja selkeät luovutusiät poikasille.

Kokouksessa keskusteltiin myös jäsenkyselyn tuloksista, josta mieleeni jäi kohta uusien tulokkaiden mukaantulosta. Luulin, että toimintaan mukaan tuleminen olisi vaikeaa. Itse olen ollut yhteydessä kahteen harrastajaan hieman yli 3 viikkoa ja liityin Kajuleihin päivää ennen kevätkokousta päästäkseni mukaan. Se on täysin omasta aktiivisuudesta kiinni. Kuten paikalla joku asian ilmaisi: ”Ei kukaan tule kotoa hakemaan.”

Keskusteltiin myös vuoden 2012 tapahtumista. Suurin panos keskittyy PetExpoon. Sinne tarvitaan paljon väkeä, sillä pöytätilaa on 20 metriä ja suunnitelmissa olisi myös lennätystila linnuille. Vuoden 2013 seinäkalenterin suunnitteluun valittiin minut ja Pauliina. Näin helppoa se toimintaan pääseminen on! Kokous on aina virallinen tapahtuma, mutta ei se ollut läheskään niin puista kuin kuvittelin. Kokous oli tauotettu hyvin, jolloin pääsin tapaamaan koukkunokkia ja heidän omistajiaan. Kuulin ensimmäistä kertaa valkokakadun ”hiljaisen” ääninäytteen, seurailin senegalinkaijan touhuamista kokouspöydällä ja naureskelin keltaniska-amatsonille, joka alkoi suunnitella pesää kokouspaikan kaiuttimen päälle. Tämä oli mahdollisesti elämäni hauskin ja mielenkiintoisin yhdistyskokous. Syyskokousta ja mökkiviikonloppua odotellessa!

*Teksti: Arttu Karppanen / Mad-Milk
Kuva: Jarmo Tuutti*

*Voit käydä lukemassa kevätkokouksen pöytäkirjan yhdistyksen nettisivuilta:
<http://www.kajuli.fi/yhdistys/dokumentit>*

Lisäksi yhdistyksen blogista löytyy lyhyt juttu kokouksesta:

<http://kajuli.wordpress.com/2012/03/10/ensimmäisiä-ajatuksia-kevatkokouksesta/>

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Uudet hallituslaiset esittäytyvät

Heli "Helperi" Portti

(Paikallistoiminta)

Taidan kuulua yhdistyksen keski-ikä-osastoon ja touhuillut olen hommissa mukana reilun pari vuotta. Kotonani Merijärvellä lentelee keltaotsa-amatsoni Viki sekä viktoriankaijanen Mimmi ja ruusukaijanen Kiivi.

Elo ja olo lintujen kanssa sujuu mukavasti yhdessä tuumin lasten kanssa. Kolme tytärtä ovat myös Kaijuleita. Hallituksessa olen saanut paikallistoimintavastaavan tehtävän, jota mielelläni lähdän kehittämään yhdessä yhdistyksen jäsenten kanssa.

Koska tällä kertaa hallituksessa on vain kaksi uutta jäsentä, vain he esittäytyvät. Muiden esittäytymiset löydät myös yhdistyksen sivustolta:

www.kajuli.fi > Yhdistys > Hallitus

Lisäksi jatkossa yhdistyksen aktiivit ovat hallituksen tai kokouksen nimeämiä toimihenkilöitä. Tästä lisää blogissa:

<http://kajuli.wordpress.com/2012/03/15/mika-ihmeen-toimihenkilo-tai-tyoryhma/>

Laura "Lintunen" Kurkela

(Nuorisotiimi)

Vuonna -90 syntynyt ihmisenalku pohjoisemmasta osaa Suomea, tarkalleen ottaen Oulusta. Pyörin foorumilla iät ja ajat jo ennen lintujen hankkimista, ja taloa asuttaa kanssani tällä hetkellä kolme puolivilliä neitokakadia: Samara, Möykky ja lines.

Yhdistyksen leivissä yritän pienimuotoisesti aktivoida nuorisoa, ja olen myös piirtänyt sisältöä Kaijuttiin ja Puuhakirjoihin. Parhaani mukaan pidän foorumia siistinä toimimalla moderaattorina.

Helin ja Lauran lisäksi hallituksessa jatkavat edelleen:

- Tiina Torikka (puheenjohtaja)
- Jarkko Leppänen (varapuheenjohtaja)
- Jarmo Tuutti (sihteeri & tiedotus)
- Maarit Räinen (rahastonhoitaja & jäsenvastaava)
- Ida-Emilia Kaukonen (kasvattajalista)
- Jonne Stenroth (sijoituslinnut)

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Yhdistyskysely ja tulokset

Tammikuussa 2012 kokeilimme jotain uutta: järjestimme laajan yhdistyskyselyn, johon kuka tahansa sai käydä vastaamassa Internetin kautta täytettävällä lomakkeella. Vastauksia tuli yhteensä 72 kappaletta, johon on varmasti oltava tyytyväinen (kolme vuotta sitten eräissä vastaavan kokoisessa yhdistyksessä toteutetussa kyselyssä vastauksia tuli 43 kappaletta).

Tulokset olivat samalla sekä rohkaisevia että hyödyllisiä. Kokonaisuudessaan vastaajat olivat tyytyväisiä yhdistyksen toimintaan (erityisesti ihmisillä on erittäin hyvä mielikuva yhdistyksestä), mutta myös kehittämisen kohteita löytyi (kuten perinteinen suoranokkien huomioiminen).

Yhdistyksen toimihenkilöiden keskustelujen lisäksi tuloksista on keskusteltu myös yhdistyksen kevätkokouksessa. Täällä tosin ei enää suuria ideoita hätään tullut. Yksi keskustelunaihe kuitenkin oli se, että koska kysely järjestettäisiin seuraavan kerran. On mahdollista, että kyselyä tehtäisiin myös vuosittainen perinne, jotta toiminnan kehittymistä voidaan seurata paremmin.

Joka tapauksessa yhdistys ottaa tällaisen tulokset tosissaan. Tulomme vähintään vuoden lopulla (tai 2013 alussa) kertomaan, mitä toimenpiteitä eri osa-alueilla on tehty.

Joitain toimenpiteitä on tehty jo nyt, kuten:

- Erilaisia tiedotus- ja vaikutuskanavia on kehitetty, jotta toiminta olisi läpinäkyvämpää ja siihen olisi helpompi vaikuttaa.
- Suoranokista on tulossa lisää materiaalia useassa eri kanavassa.

Kyselyn tuloksiin voit käydä tutustumassa [tämän linkin takaa löytyvästä](#) pdf-dokumentista sekä blogitekstistä "[Ajatuksia yhdistyskyselyn tuloksista](#)". Otamme mielellämme tuon pohjalta myös kehitysehdotuksia vastaan.

Uutta!

Virallinen Kajuli-blogi

1.2. pyörähti osoitteessa kajuli.wordpress.com käyntiin yhdistyksen uusi blogi. Blogiin voivat kirjoittaa kaikki yhdistyksen toiminnassa aktiivisesti mukana olevat henkilöt ja tavoitteena onkin saada kirjoituksia suurelta määrältä ihmisiä. Kirjoituksia blogista löytyy sekä yhdistyksen toimintaan liittyen että yleisesti lemmikkilintuharrastukseen liittyen.

Blogilla on muutama tärkeä tavoite:

- Tehdä yhdistyksen toiminnasta läpinäkyvämpää kertomalla monista tapahtuvista asioista, joista "rivijäsen" ei voisi muualta saada tietoa. Nämä eivät välttämättä ole uutisia, vaan jotain toimintaan yleisesti liittyviä asioita, kuten erilaiset yhteistyöpalaverit ja muut vastaavat.
- Tuoda ihmisten tietoisuuteen paremmin monia eri asioita, joita yhdistyksessä tehdään, sillä lähellekään kaikki tekeminen ei näy ulospäin.
- Antaa mahdollisuus muuten vähemmän näkyvissä oleville toimijoille kertoa, mitä he tekevät yhdistyksen eteen.

On kuitenkin hyvä huomioida, että blogi on tällä hetkellä vain kokeiluasteella. Sitä jatketaan, jos kiinnostuneita lukijoita riittää sekä yhdistyksen toimijat jaksavat kirjoitella sinne tekstejä. Jos kiinnostusta ei riitä, se voidaan siirtää historiaan yhtenä mielenkiintoisena kokeiluna.

Blogin alkua on ollut vauhdikasta ja parissa kuukaudessa sinne on kertynyt jo lähes 20 merkintää. Jatkossa tavoitteena olisi lisätä merkintöjä blogiin noin kerran viikossa (käytännössä tämä tarkoittaa, että joskus tulee hiljaisempia hetkiä ja joskus enemmän juttuja).

Tilastoja ensimmäisen hieman alle kahden kuukauden ajalta (tilastot kirjoitushetkellä 18.3.):

- 1607 sivulatausta
- Luetuin merkintä: "Mikä on kesy, ja miten määrittää kesy?"
- Aktiivisin päivä 7.2., jonka aikana 167 sivulatausta

Käy tutustumassa blogiin: kajuli.wordpress.com

Suoranokkien virikkeellistäminen (osa 1)

Ruokailun ei tarvitse olla helppoa

*Osa 1: Ruokailun ei tarvitse olla helppoa
Osa 2: Tukea ja turvaa lajitovereista
Osa 3: Elinympäristö kuntoon ja riittävästi lentotilaa*

Suurin osa lintujen päivästä luonnossa kuluu ravinnon hankkimiseen. Tätä kannattaa hyödyntää myös häkkiolosuhteissa, koska lukemattomat eläinlajit mieluummin työskentelevät ruokansa eteen kuin ottavat sen valmiina tarjottimelta. Mikäli ruokailusta tehdään liian helppoa, jää päivään liikaa tyhjää aikaa, jolloin eläin kuin eläin pitkästyy ja pahimmillaan kehittää erilaisia käytöshäiriöitä.

Osa ruuasta kannattaa ainakin aluksi olla helpommin saatavilla ja osa sitten erilaisten haasteiden takana. Näin lintu saa itse valita kuinka tahtoo ruokansa syödä. Vaikka ruokaa olisi tarjolla myös helpommissa paikoissa, tulet pian huomaamaan lintujen suosivan vaikeita paikkoja aivan omasta tahdostaan.

Tulee myös muistaa, että linnuilla on ruokaa oltava tarjolla jatkuvasti. Eli ruokaa ei koskaan voi olla liikaa tarjolla, vaikka sitä olisikin useammassa paikassa. Terve lintu ei syö liikaa tai liho, mikäli sille annetaan lajille sopivan ja terveellisen ruuan lisäksi mahdollisuus valita itse ruokailuaikansa ja -paikkansa sekä tehdä työtä ruuan eteen. Ja mitä enemmän linnut liikkuvat, sitä enemmän ne tulevat myös syömään ylläpitääkseen lihaksiaan. Ruokaa ei siis kannata säännöstellä, muutoin osa linnuista tulee nälkiintymään nopeimpien syödessä kupit tyhjäksi. Jokaisen linnun päivittäinen ravinnontarve on yksilöllinen riippuen muun muassa linnun iästä, aktiivisuudesta ja pesintävireestä.

Toimivia ideoita pikkulintujen ruuan tarjoamiseen ovat muun muassa ulkolinnuille tarkoitettut ruokinta-automaatit ja lintulaudat. Näitä saa lukemattomia erilaisia, joten jokainen saa valittua hääkkiinsä sopivan kokoisin mallin. Itselläni on käytössä putkilon mallinen, jonka alaosassa on neljä reikää ja näissä orret. Lintujen täytyy nokkia ruokaa sivullaan olevan reiän kautta. Tällaiset automaatit sopivat kuivalle ruualle, joka säilyy automaatissa pilaantumatta pitkiäkin aikoja. Automaatti on helppo ripustaa vaikkapa korkealla olevaan orteen, jolloin linnut saavat ruokailla miellyttävästi ympäristöään tarkkaillen. Kiinnitä automaattia valitessasi huomiota sen turvallisuuteen sekä puhdistettavuuteen. Automaatissa ei saa olla teräviä kulmia tai muutoin vaarallisia osia eikä esimerkiksi sellaisia aukkoja, joista lintu pujahtaa automaatin sisälle, eikä sieltä enää osaa tulla pois. Automaattien ja muiden astioiden koot kannattaa aina valita lintujen koon mukaan.

Teksti ja kuvat: Hanna Miettinen

Kolmen artikkelin sarja käsittelee suoranokkien virikkeellistämisen eri osa-alueita.

*Voit lukea sarjan "intron" blogista:
<http://kajuli.wordpress.com/2012/02/16/suoranokkien-virikkeista/>*

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Jatkuu: Ruokailun ei tarvitse olla helppoa

Ruokaa kannattaa heitellä myös pohjamateriaalin sekaan. Itse tyhjennän kaikki ruoka-astiat ja automaattit lattialle pesuun viedessäni. Näin hyvää ruokaa ei mene turhaan roskikseen ja linnut saavat tonkia sitä pohjalta. Pohjamateriaalina parasta on esimerkiksi pellava- tai hammppukuivikkeet näiden loistavan imukyvyn ja pölyämättömyyden vuoksi. Myös puulastut sekä maissista tehty kuivike toimivat hyvin. Hiekka, kutterin-puru ja muut pölyävät materiaalit eivät ole hyviä valintoja. Kuivikkeen päälle heitetyt ruuat uppoavat sekaan hyvin nopeasti ja tarjoavat linnuille laatuviihdettä tuntikausiksi. Mikäli käyttää linnuillaan pohjamateriaalina mieluummin esimerkiksi sanomalehteä, voi vanhat ruuat kipata vaikkapa lautaselle tai muuhun laakeaan astiaan, esimerkiksi huolella pestyt elintarvikkeiden muovirasiat toimivat hyvin. Näin linnut pääsevät etsimään ruokaa tyhjen siementen kuorten seasta. Ruuan hävikki pienentyy ja linnuilla on kivaa.

Ruuan asettelussa vaikeisiin paikkoihin yhtenä lyömättömänä apuna ovat erilaiset siementangot sekä hirssintähkät. Nämä eivät pilaannu hetkessä ja ovat yleensä lintujen suuressa suosiossa. Eläinkaupoissa myydään häkin pinnoihin kiinnitettävää hirssinpidikettä, tällainen on toimiva valinta. Myös pyykkipoikia kannattaa hyödyntää. Häkin seinäpintojen lisäksi ei kannata unohtaa häkin kattoa ja orsia, näihin saa ripustettua paljon erilaisia herkkuja. Varsinkin kattoon ripustettu ruoka on mukavan vaikeassa paikassa ja tarjoaa linnuille tärkeää lihastyöskentelyä näiden nokkiessa sitä pää alaspäin roikkuen. Siementankoja tarjotessa kannattaa muistaa, etteivät nämä yleensä sovi jatkuvasti syötettäviksi, sillä monet sisältävät erilaisia lisäaineita tai liikaa sokereita lintujen jokapäiväiseksi ruuaksi. Siementankoja voi tosin valmistaa helposti itse, jolloin näistä saa terveellisempiä ja niitä voi syöttää linnuille vapaammin.

Tuoreruokien tarjoilussa kannattaa muistaa linnuille ja jyräjille tarkoitetut hedelmävartaat sekä jyräjille myytävät salaattipallot. Hedelmävartaisiin saa helposti kiinnitettyä esimerkiksi parsakaalia, maissia tai muuta herkullista, jonka jälkeen varras on helppo ripustaa haasteelliseen paikkaan. Salaattipallon voi helposti täyttää vaikkapa salaatinlehdillä ja ripustaa sen roikkumaan orresta tai häkin katosta. Salaatin ja muiden vastaavien tarjoilussa ovat toimivia myös edellä mainitut hirssinpidikkeet sekä pyykkipojat. Näillä salaatin ripustaa helposti ja nopeasti roikkumaan vaikkapa häkin katosta.

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Jatkuu: Ruokailun ei tarvitse olla helppoa

Tuoreruokaosastosta ei kannata unohtaa myöskään herkullisia ja terveellisiä ituja. Ja idättäessä voi samalla vaivalla laittaa vähän linnuille sopivia siemeniä (esimerkiksi niiden omaa siemensekoitusta) kasvamaan versoiksi asti, jolloin linnut saavat tuoretta vihreää. Kasvatellessa kannattaa käyttää myrkyttömiä ja lannoittamattomia materiaaleja, eli esimerkiksi turvetta sekä terraarioeläinten pohjamateriaaleiksi tarkoitettuja kookoskuituja, humuksia ja vermikuliittia. Näin koko astian voi (ja kannattaakin!) antaa lintujen ulottuville, jotta linnut saavat itse repiä kasveja ja syödä vaikka juurineen päivineen.

Käytän itse lintujen vihreiden kasvateluun kookoskuitumultaa ja vermikuliittia. Vermikuliitti on myrkyttöntä savea, jolla on todella hyvä vedensitomisominaisuus. Kookoskuitumulta taas puolestaan on nimensä mukaisesti kookospähkinän kuorikuidusta valmistettua eräänlaista "multaa". Tätä myydään eläinkaupoissa harkkoina. Harkko laitetaan sankoon, sekaan lisätään paketin ohjeessa kerrottu määrä vettä, odotellaan ja lopulta käsin möyhennetään. Lopputuloksena on sangollinen lintuturvallista multaa.

Erilaisia vaihtoehtoja kasvatusalustoiksi kannattaa käydä katselemassa matelijatarvikkeita myyvistä eläinkaupoista. Mikäli tuotteessa luvataan sen soveltuvan sammakoille, voit uskoa sen soveltuvan myös linnuille, sillä sammakot ovat erityisen herkkiä niille käytettävien materiaalien suhteen.

Vaikka nämä materiaalit ovatkin loistavia lintujen tuoreiden kasvatelussa, en silti suosittele käyttämään niitä lintuhäkkien pohjamateriaaleina, sillä terraarioissa näitä on tarkoitus käyttää kosteina. Lintuhäkkien pohjilla nämä kuivuisivat todella nopeasti ja muuttuisivat sitä mukaa jopa todella pölyntyviksi ja sottaaviksi. Toki mikäli omilla linnuilla on joku kasvihuonetyyppinen kostea ympäristö, niin sitten tietenkin nämä sopivat pohjallekin.

Erilaisia tuoreruokia vartaissa.

Itse tehtyjä siementankoja.

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Lemmikkilinnun hyvinvointi

Hyvinvoinnin yksi viitekehys

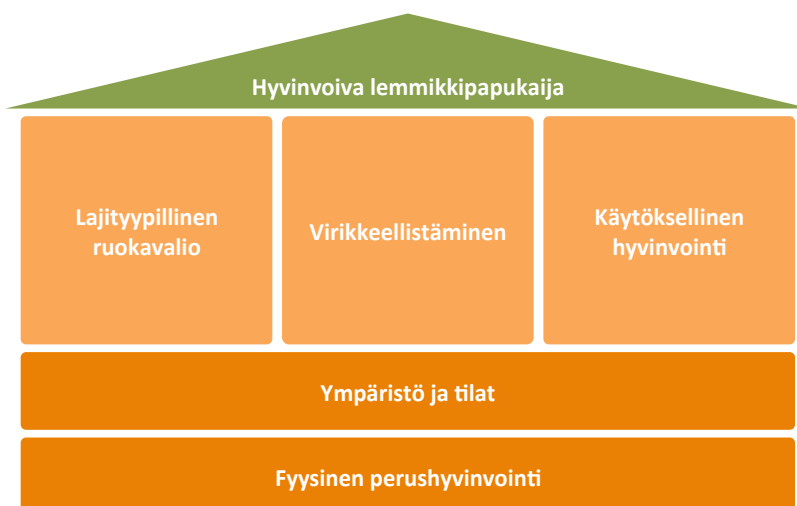
Edellisen numeron jälkeen päädyin vielä hiomaan viitekehystä, jonka pohjalta puhun yleensä eläinten hyvinvoinnista. Tästä syystä otan uutiskirjeessä vielä toisen lähdön samaan aiheeseen ja esittelen uudistuneen mallin. Suuresta uudistuksesta ei ole kyse, lähinnä pientä hiomista sen suhteen, mitä esitetään missäkin.

Oheinen viitekehys ei ole minkään tahon ”virallinen” tapa esittää eläinten hyvinvointia, vaan mukailee Farm Animal Welfare Coucilin mallia, jota olen muokannut sopimaan mielestäni paremmin lemmikkilintuharrastajille.

Tällaiset viitekehukset eivät suoraan ole lopullinen ratkaisu eläinten hyvinvointiin, vaan tapa pyrkiä jäsentämään tietoa paremmin: olen pyrkinyt saamaan kaiken oleellisen lemmikkilintujen hyvinvointiin vaikuttavista asioista jonkin otsikon alle mallissa.

Mallissa alimmat tasot ovat ”peruskiviä”, joiden puutteet voivat vaikuttaa eläimen hyvinvointiin väittömästi. Kolme peruspilaria taas vaikuttavat pidemmällä aikavälillä, mutta ovat edelleen aivan välttämättömiä, jotta lemmikkilintu voisi elää laadukasta elämää.

- **Fyysinen perushyvinvointi** sisältää kaiken välittömän hyvinvoinnin, kuten sairauksien tai kivun välttämisen sekä tarvittaessa nopean hoitamisen. Lisäksi siihen kuuluu myös jatkuvasti saatavilla oleva tuore vesi sekä päivittäinen ruokinta.
- **Ympäristö ja tilat** tarkoittavat sitä kaikkea ympäristöä, jossa lemmikkilintu oleilee, niin lämpötilojen, valon kuin ympäristön koonkin (esim. riittävän suuri lintuhäkki) puolesta.
- **Lajityypillinen ruokavalio** on välttämätön, jos halutaan tarjota linnulle mahdollisuus elää potentiaalinen elinikänsä. Siinä missä ruoan ja veden puute tappaa linnun nopeasti (ja kuuluu perushyvinvointiin), puutteet ruokavaliossa näkyvät pidemmällä aikavälillä.
- **Virikkeellistäminen** on tärkeää kaikille lemmikkeinä eläville linnuille. Se ei tarkoita vaan parin lelun laittamista häkkiin, vaan vaatii paljon enemmän.
- **Käytöksellinen hyvinvointi** sisältää elämän ilman stressiä ja pelkoa sekä mahdollisuuden vaikuttaa ympäristöönsä omalla toiminnallaan.

Teksti: Jarmo Tuutti

Hyvinvointi-artikkelisarja tarkastelee jokaisessa numerossa jotain lemmikkilinnun hyvinvoinnin osa-aluetta sekä muita siihen liittyviä asioita.

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Lemmikkien hyvinvointia neuvottelukunnassa ja laissa

Seura- ja harrastuseläinten hyvinvoinnin neuvottelukunta perustettiin Maa- ja metsätalousministeriön (MMM) yhteyteen loppuvuodesta 2011. Neuvottelukunta toimii MMM:n apuna seura- ja harrastuseläinten hyvinvointia koskeissa kysymyksissä ja linjauksissa. Neuvottelukuntaan kuuluu puheenjohtaja ja 12 jäsentä. Allekirjoittanut toimii neuvottelukunnassa kuluttajien, eli eläimiä harrastavien ihmisten edustajana. Tässä tehtävässä pyrin tuomaan neuvottelukuntaan tavallisen harrastajan näkökulmaa. Lisäksi, koska linnuilla, kaloilla, piennisäkkäillä ja terraarioeläimillä ei ole neuvottelukunnassa omaa nimettyä edustajaansa, pyrin kiinnittämään erityistä huomiota näihin eläinryhmiin. Koska meillä kotona on loistopeippoja, sekin luonnollisesti nostaa lintuihin liittyvien asioiden kiinnostavuutta silmissäni, vaikka ominta alaani ovatkin terraarioeläimet.

Pyrin toimissani mahdollisimman suureen avoimuuteen ja läpinäkyvyyteen. Käytännössä tärkein keino on pitää omaa Lemmikkieläinten hyvinvointi –blogia, jossa seuraan neuvottelukunnan toimintaa henkilökohtaisesta näkökulmasta. Blogi tarjoaa helpon mahdollisuuden lukijoille kommentoida ja esittää omia kantojaan neuvottelukunnan työhön, tai keinoon löytää yhteystietoni muuta yhteydenottoa varten. Myös neuvottelukunnan viralliset nettisivut tarjoavat kansalaisille tietoa toiminnastamme.

Eläinsuojelulain kokonaisuudistus

Eräs neuvottelukunnan tärkeistä tehtävistä sen toiminnan alkuvuosina tulee liittymään eläinsuojelulain kokonaisuudistukseen. MMM:n alulle paneman uudistuksen tavoitteena on parantaa eläinten hyvinvoinnin tilaa ja selkeyttää eläinsuojelua koskevaa lainsäädäntöä.

Tähän mennessä lakiuudistusprosessi on ollut esivalmisteluvaiheessa. Tätä kirjoittaessani parin ensin valmistuneen esiselvityksen tulokset on jo julkaistu lakiuudistuksen omilla nettisivuilla, mihin pian on määrä ilmestyä yhteenvedot kaikista tehdyistä esiselvityksistä.

Huhti-toukokuussa kootaan laajapohjainen lainvalmistelutyöryhmä. Tämä ryhmä aloittaa varsinaisen uuden lain hahmottelemisen, käyttäen tehtyjä esiselvityksiä lähtökohdanaan. Työryhmän on määrä saada työnsä valmiiksi vuonna 2015. Silloin järjestetään myös kuulemiskierros, jolloin alan toimijoilla on mahdollisuus kommentoida lakiesitystä ennen kuin se annetaan Eduskunnalle käsiteltäväksi.

Lakiuudistushankkeen verkkosivun kautta kuka tahansa voi ottaa yhteyttä lain valmistelijoihin ja esittää omia ehdotuksiaan ja kantojaan uudistustyön avuksi. Seura- ja harrastuseläinten hyvinvoinnin neuvottelukunnan jäsenenä minä seuraan uudistustyötä tarkasti, raportoin siitä blogini kautta, ja Kajulin kevätkokouksessa antamani lupauksen mukaisesti pyrin auttamaan Kajulia saamaan yhdistyksen kannanotot ja kannat lakiuudistuksen tiimoilta kuuluville myös lakia valmistelevien henkilöiden korviin.

*Teksti: Joonas Gustafsson
joonas@sammakkolampi.net
040 705 6085*

*Seura- ja harrastuseläinten hyvinvoinnin neuvottelukunnan viralliset sivut:
<http://www.mmm.fi/fi/index/etusivu/elaimet/seura-jaharrastuselaintenhyvinvoinninneuvottelukunta.html>*

*Kirjoittajan ylläpitämä Lemmikkieläinten hyvinvointiblogi:
<http://lemmikkielaintenhyvinvointi.blogspot.com>*

*Eläinsuojelulain kokonaisuudistusprojektin virallinen kotisivu:
www.mmm.fi/elainsuojelulaki*

Yhdistyksen tavoitteet eläinsuojelulain uudistukseen

Kevätkokouksessaan 10.3. yhdistys päätti viralliset tavoitteensa eläinsuojelulain uudistukseen ja antoi hallitukselle tehtäväksi muotoilla nämä tavoitteet tarkemmin sekä lähteä ajamaan niitä.

Alla on kuvattuna nämä tavoitteet pääpiirteittäin sekä muutamia ajatuksiani niihin liittyen. Lainsäädöllisestä näkökulmasta haasteita on vielä edessä eri asioiden muotoilussa. Lisäksi on huomioitava, että eläinsuojelulaista tulee luultavimmin kehyslaki, johon tarkennetaan lajikohtaisia vaatimuksia asetusten muodossa. Tällöin tavoitteena olisi saada alla esitellyt asiat sitovina asetuksiin (ei vain suosituksina).

- **Häkkikokovaatimukset** pitäisi saada sitovaksi asetukseksi aikaisempien suositusten sijaan. Haasteena tämän kannalta on saada määriteltyä riittävän tarkat vaatimukset, jotka huomioivat mm. linnun koon, käyttäytymisen sekä häkin ulkopuolella vietetyn ajan.
- **Siipisulkien työstäminen** halutaan kieltää tai vaihtoehtoisesti sallia vain eläinlääkärin tekemänä. Tämä ”porsaanreikä” halutaan jättää siltä varalta, ettei esimerkiksi lentämään opetteleva aikuinen lintu vahingoittaisi itseään, jos sen käyttäytyminen on niin riskialtista.
- **Linnun kiinnitykseen nilkkarensa** halutaan yksiselitteisesti kieltää, sillä Suomessa lemmikkeinä olevien lintujen jalkojen luut eivät kestä nykyistä tästä (joka syntyy, jos lintu esim. säikähtää ja lähtee lentämään vauhdilla).
- **”Teollinen” tai ”kaupallinen” käsinruokinta** halutaan kieltää. Lähtökohtana pitäisi olla, että käsinruokintaa käytetään vain linnun hyvinvoinnin sitä vaatiessa, ei esimerkiksi kesyttämiseksi. Selvitämme kokemuksia maista, jossa tällainen laki on olemassa. Lisäksi halutaan ennakoivasti (koska tätä ei Suomessa tule onneksi vielä vastaan) kieltää munien myyminen lajeilla, jotka vaativat hoitoa syntymän jälkeen.
- **Isojen papukaijojen myynnille eläinkaupoissa** halutaan rajoituksia. Tämä on aiheuttanut monesti ongelmia. Tärkeää on kuitenkin sallia tilaaminen suoraan ostajalle, jotta Suomeen voidaan saada uusia lintuja. Haasteena on tietenkin aluksi määritellä ”iso papukaija”.
- **Liian läheisten sukulaisten pesittäminen** halutaan kieltää, jotta sisäsiitoksen aiheuttamia haittoja voidaan minimoida.

Näitä tavoitteita yhdistys lähtee ajamaan mm. yhteistyöllä eri toimijoiden kanssa. Yhtenä vaikutuskeinona nähtiin mm. laadukkaan esitteen painattaminen ja jakaminen päättäjille.

Teksti: Jarmo Tuutti

Aihepiiristä voidaan keskustella yhdistyksen foorumilla:

<http://forum.papukaijat.net/index.php?topic=30500.0>

Eläinkoulutuskeskuksen kurssilla

Teksti ja kuvat: Piia Tuominen

Osallistuin viime vuoden lopulla Eläinkoulutuskeskuksen järjestämälle ”Oppimispsykologian perusteet”-verkkokurssille, jolla keskityttiin nimenomaan eläinten oppimiseen. Kurssi kesti noin viisi viikkoa ja siihen sisältyi verkkomateriaalin lukemista ja tehtävien tekemistä verkossa opettajan, tutoreiden ja muiden opiskelijoiden kanssa keskustellen sekä taustakirjallisuutta lukien. Kurssi ei siis ollut vain itsenäisesti opiskelemista, vaan opettaja ja tutorit esittivät lisäkysymyksiä ja antoivat aiheita ja ajatuksia lisäpohdintoja varten.

Kurssin keskeisimmät käsitteet (esim. klassinen ja operantti ehdollistuminen, kriteeri, positiivinen vahviste jne.) olivat minulle jo entuudestaan tuttuja aiempien opintojen pohjalta mutta tästä huolimatta tietoni syvenyivät ja ymmärsin käsitteet ja periaatteet aiempaa paremmin.

Kurssimateriaalissa käytettiin esimerkkinä pitkälti koiria, mutta joukossa oli myös esimerkkejä papukaijoista. Kurssilla opitut asiat viedään myös käytännön tasolle ja nämä käytännön tehtävät voikin tehdä yhtä hyvin linnun kuin koirankin kanssa. Itselläni on mm. koiria, mutta käytännön harjoitukset tein meidän Tico-jakon kanssa. Asiat selkenivät ihan uudella tavalla kun oppimisen peruseriaatteita pääsi harjoittelemaan käytännössä.

Eläinkoulutuskeskuksen sivuilla kerrotaan, että kurssin tarkoitus on antaa opiskelijoille ”kattavat perustiedot eläinten oppimisen lainalaisuuksista”. Tämä tavoite kurssilla mielestäni saavutettiin. Uskon kurssista olevan hyötyä kaikille, jotka haluavat ohjatuksi harjoitella taitoaan opettaa eläintä ja perehtyä eläinten opettamisen perusteisiin. Oma syyni osallistua kurssille oli se, että halusin kerrata eläinten oppimista koskevia tietojani ja saada harjoitusta eläimen kouluttamiseen, jotta pystyisin paremmin kouluttamaan erityisesti papukaijaani niin että arjen sujumisen kannalta tärkeät asiat sujuisivat helposti (esim. häkkiin meno ja kohteen seuraaminen). Kurssilta sainkin entistä paremmat työkalut papukaijani ja muidenkin lemmikkieni opettamiseen.

Kuvissa harmaapapukaija Tico

Haastattelu

Erkku Kottonen

Haastattelu: Jarmo Tuutti

Kuva: Tina Finn

1. Kerro itsestäsi. Kuka olet, mitä teet ja miten päädyit tekemään sitä?

Erkku Kottonen Vihdistä. Olen eläinkouluttaja ja päädyin ammattilaiseksi 7 vuotta sitten kun olin käynyt oppimassa eläinten kouluttamista Ruotsissa ja sille alkoi olla kova kysyntä Suomesa. Suomen Eläinkoulutuskeskus Oy on nyt 5-vuotias yritys.

2. Mikä Suomen Eläinkoulutuskeskus on ja mitä se tekee?

Suomen Eläinkoulutuskeskus tarjoaa eläinten koulutuspalveluja sekä opettaa ihmisille eläinten kouluttamisen tekniikkaa. Lemmikin omistajat saavat yksityisopetusta tai koiranomistajat lajiopetusta esim. erikoisosaamis-alueellamme hajutyöskentelyssä.

3. Miten lemmikkipapukaijan omistaja voisi kurseistanne hyötyä?

Lemmikkipapukaijan omistaja voisi osallistua papukaijan kanssa yksityiskurssille, jolla hän oppisi opettamaan papukaijaansa sekä ratkaisemaan myös käytösongelmia. Verkkokurssilla voi oppia opettamisen perusasioita missä päin Suomea tahansa.

4. Terveisesti lemmikkilintuharrastajille.

Kaikkien eläinten omistajia hyödyttäisi kovasti opetella kouluttamisen perusteet, samalla karisee vanhoja käsityksiä eläinten oppimisesta ja suhde paranee ymmärryksen lisääntyessä. Linnut ovat upeita lemmikkejä, mutta tarvitsevat osaavaa ja ymmärtäväistä käsittelyä ollakseen rohkeita, hyvinvoivia ja hyväkäyttöisiä lemmikkejä.

Sijoitusamatsoni terveystarkastuksessa

Perheeseemme tuli tammikuussa Kaijulien kautta kiireelliseen sijoitukseen 30-vuotias siniotsa-amatsoni Kalle. Ennestään meillä on kaksi papukaijaa. Yhdistyksen sijoituslinnut käytetään yleensä eläinlääkärin tarkastettavana, niinpä Kallellakin oli se reissu edessään muutaman viikon kuluttua saapumisestaan ennen uuden pysyvän kodin etsimistä. Mukaan Linnunmäkeen lähti kultaposkiamatsoni Elvis, jonka nokka kaipasi vähän siistimistä, ja nämä kaksi pitivät melkoista mekkalaa koko tunnin kestäneen automatkan.

Eläinlääkäri Gisle Sjöberg tutki ensin Kallen, jota homma alkoi pelottaa heti alussa siinä määrin, että katsottiin parhaaksi rauhoittaa se tutkimuksen ajaksi. Pyyhkeen sisällä rimpuileva lintu asetettiin pöydälle selälleen, koppa laitettiin naamalle, ja anestesia-kaasu teki nopeasti tehtävänsä, Kalle vaipui uneen.

Ensin leikattiin kynnet, jotka olivat melkoisen pitkät ja haittasivat liikkumistakin. Sen verran niistä piti leikata pois, että joistakin alkoi vuotaa verta. Vuoto tyrehdytettiin kalliumpermanganaatilla, minkä jälkeen kynnet vielä hiottiin siisteiksi. Sitten oli vuorossa yleiskatsaus. Höyhenpeite todettiin hyväkuntoiseksi, merkkejä nyppimisestä ei näkynyt. Sillä oli täydet siivet ja pyrstö. Eläinlääkärin mielestä lintu oli hieman laiha vatsan ja rinnan alueelta tunnustellen. Ruokavaliossa sillä olikin todella paljon korjaamisen varaa, vaikka oikeastaan hieman ihmettelin sitä, ettei se ollut aiemmalla ravinnolla lihava. Vatsa tuntui muuten normaalilta. Silmät, nokka ja kurkku tarkastettiin ja sieraimet puhdistettiin. Nokka oli hyvässä kunnossa, vaikka Kalle ei ilmeisesti ollutkaan jyrsimistä juuri harrastanut viime aikoina, vain hiukan sitä hiottiin siistimmäksi.

Verinäyte otettiin, ja siitä tutkittiin muutamia tavallisimpia terveydentilasta kertovia arvoja. Nekin olivat hyviä, vain maksa-arvo oli hiukkasen koholla. Lopuksi otettiin vielä vatsan ja rinnan alueelta höyheniä sukupuolen määrittämistä varten. Loppujen lopuksi niitä ei kuitenkaan lähetetty DNA-tutkimukseen, koska linnun ikä huomioiden sukupuolella ei ollut niin suurta merkitystä. Tuskin se pesimispuuhiin enää innostuu. Mielenkiintoista oli, että sopivia höyheniä etsiessään eläinlääkäri näki höyhenistä ja untuvista, että linnun edellisessä kodissa oli tupakoitu, vaikka kyseistä asiaa ei siitä haistanut edes meille tullessa. Tässä vaiheessa Kalle alkoi sopivasti heräillä ja pääsi matkahäkkiin ihmettelemään, mitä oikein tapahtui.

Sitten olikin Elviksen vuoro. Se napattiin linturepusta pyyhkeeseen ja kääro vietiin pöydälle lampun alle. Elvistä ei tarvinnut rauhoittaa, vaikka surkeaa rääkynää se raukka kyllä koko ajan piti. Elviksen nokka on hieman toispuoleinen, oikealle puolelle kasvaa usein paksu liuska, joka sitten irtoaa ja katkeilee irti vähitellen. Liuskan alle kertyy ruokaa ja muuta tönnyä, mikä voi altistaa esim. sieni-infektioille. Nyt liuska oli taas

Teksti ja kuvat: Tiina Harjunpää

Eläinklinikka Linnunmäki:
<http://www.linnunmaki.fi/>

» [Palaa sisällysluetteloon](#)

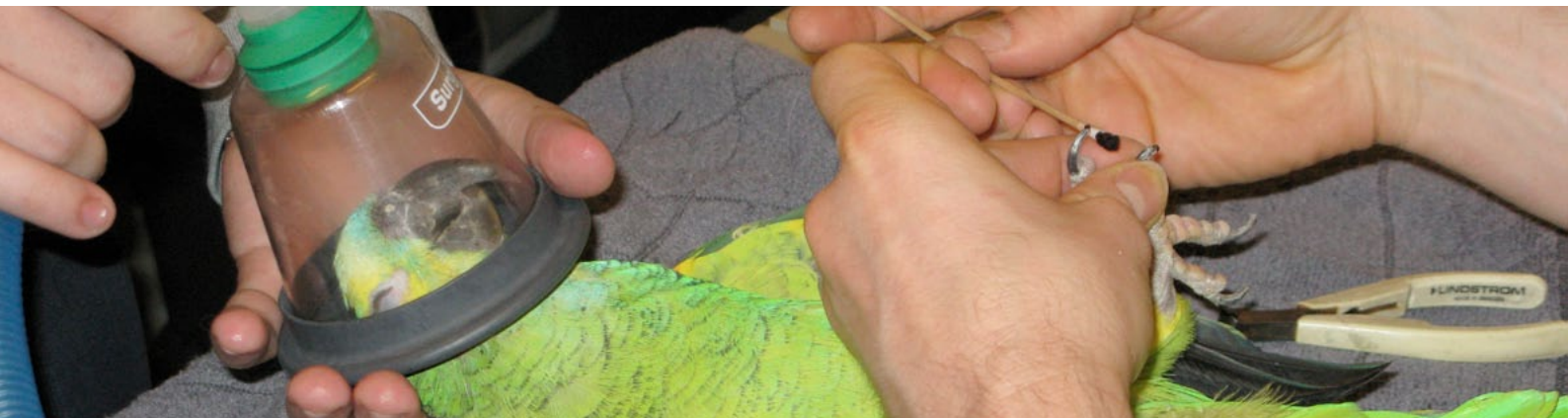
ehtinyt osittain katketa, mutta sen tyvi oli vielä paksu. Muutenkin erityisesti alanokka oli paikoin aika paksu, vaikka Elvis käyttää nokkaansa nykyisin paljon erilaisten materiaalien jyrsimiseen. Koko nokka hiottiin siistiksi ja oikeaan muotoon. Paksun liuskan kohdalta vuoti hieman verta, koska siitä piti nokkaa muotoilla eniten. Kynnet leikattiin myös.

Elviksen siivistä puuttuu pysyvästi monta sulkaa, minkä vuoksi se on lentokyvytön; vain metrin tai korkeintaan pari se pystyy jotenkin hätätilanteessa räpiköimään. Tämä on vaivannut minua niin kauan kuin Elvis on meillä ollut, eli lähes neljä vuotta. Linnulla on ikää noin 23 vuotta ja siipien tilanne on ollut sama ainakin 15 vuotta ennen meille tuloa. Varhaisvuosista ei ole tietoa. Pyrstössä on myös aina samassa kohdassa lovi, siitä näyttää puuttuvan ainakin yksi sulka ja lisäksi yksi sulka kasvaa hieman kiertyneenä. Olen Elviksen siipiä aiemminkin eläinlääkärille näyttänyt, mutta tulipa nyt vielä toiseen kertaan katsottua. Vastaus oli sama, ikävä kyllä siiville ei voi mitään tehdä. Sulkien puuttumisen syy jäi edelleen auki, ehkä siipsisulkia on leikattu joskus väärin ja aiheutettu siten pysyvä vaurio tai sitten ne ovat tapaturmaisesti vaurioituneet. Sulkatupia näkyi nyt sekä siivissä että pyrstössä, joten onneksi sentään uusia sulkaa kasvaa, vaikkakaan ei koskaan näihin tiettyihin kohtiin.

Kotimatalla oli kaksi hiljaista lintua, ei ääntäkään päässyt. Kotonakin vielä totisina nököttivät orrella pitkän aikaa, taisi olla rankka reissu. Ja sanotaan nyt lopuksi vielä, että se Kallen uusi pysyvä koti onkin sitten meillä. Eihän siitä voi enää luopua, kun siihen on ehtinyt tykätystä niin kovasti ja Kallesta ja Elviksestä on tullut hyvät kaverit.

Vasemmalla: Kallen kynnet lyhennettävänä.

Oikealla: Elviksen nokan trimmausta.

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Sijoituslintujen tarinoita

Kultaposkiamatsoni Kalle

Olen kertonut Kallen tarinan jo useassa eri paikassa, usein hieman eri näkökulmista. Tällä kertaa Kallen tarina ja tuoreimmat kuulumiset avaavat uutiskirjeen uuden sarjan, jossa esitellään yhdistyksen kautta uuden kodin löytäneitä sijoituslintuja ja kerrotaan niiden tarinoita.

Vuoden 2006 loppupuolella silloinen yhdistysaktiivi Kirsi soitti minulle ja kysyi, olisinko kiinnostunut majoittamaan yhdistykselle tulossa ollutta kultaposkiamatsonia. Sanoin, että tämä sopii, ja joulun välipäivinä lähdin isäni kanssa hakemaan Kallea hieman pohjoisemmasta osasta Suomea. Matkaa kertyi useampia tunteja suuntaansa.

Olin jo ennakkoon kuullut varoituksia eräältä paikan päällä käyneeltä henkilöltä, joten tiesin, että asiat eivät olleet aivan kunnossa. Kalle onkin tyyppillinen heräteostoksena eläinkaupasta ostettu papukaija: jostain syystä se oli eläinkaupassa ”hyllyllä” myynnissä ja kauppias ei osannut kertoa mitään hoito-ohjeita sekä myi mukaan hädin tuskin undulaatille riittävän häkin. Kallen häkki oli lattialla ja ensimmäinen kontaktini siihen oli, kun se lähestyttäni häkkiä syöksyi häkin takaseinään huutamaaan varoitushuutoa. Muuta mahdollisuutta ei ollut, kuin ottaa Kalle väkisin kiinni ja laittaa matkahäkkiin (tässä operaatiossa myös allekirjoittaneen syke nousi aika isoihin lukemiin, siellä en ollut aikaisemmin tällä tavalla joutunut isoja papukaijoja käsittelemään).

Kalle saatiin Lahden välietapin jälkeen omaan kotiini Helsinkiin, jossa se sai olla vielä omassa tutussa häkissään. Tuolloin opintojen loppuvaiheissa pystyin pitämään sitä suurimman osan päivästä vapaana, joten pieni häkki ei tässä mielessä aiheuttanut ongelmaa, varsinkaan koska kyseinen ratkaisu ei ollut Kallen loppuelämää varten. Alkuun tuttu häkki oli myös luultavasti turvallisempi vaihtoehto linnun kannalta. Jälkeenpäin ajateltuna ihmistä pelkäävälle linnulle oma pieni asunto ei tosin ollut optimaalinen ratkaisu, vaan jälkiviisasteluna voisin sanoa, että Kalle olisi tarvinnut mahdollisuuden olla kauempana ihmisestä ja tulla rauhassa tämän lähelle enemmän omaan tahtiin.

Yllättäen Kallen ruokavalion uudistaminen ei aiheuttanut ongelmia. Ensimmäiset päivät sen syötyä tuttua rasvaista siemensekoitusta, aloin sekoittamaan mukaan parempilaatuista siemensekoitusta sekä samalla tarjoamaan yhä enemmän tuoreruokaa ja pellettejä. Lisäksi Kalle hiljalleen alkoi kiinnostumaan leluista ja esittämään jonkin verran lajityypillistä käyttäytymistä (vaikka se nykyäänkin on huomattavasti rauhallisempi kuin monet muut amatsonit).

Yksi asia ohjelmassa oli myös Kallen kesyttäminen, sillä aikaisemmin Kalle oli selvästi oppinut pelkäämään ihmistä – ja paljon. Se tottui minuun hiljalleen ja pitkän harjoittelun jälkeen sain sen myös astumaan kädelleni. Tosin jos olisin tuolloin tiennyt samat asiat, jotka nykyisin tiedän, olisin tajunnut palkita Kallea huomattavasti pienemmistä

Teksti ja kuvat: Jarmo Tuutti

Sijoituslintujen tarinoissa kerrotaan yhdistyksen sijoitusringin kautta uuden kodin saaneiden lintujen tarinoita.

Voit lukea lisää sijoitusringin toiminnasta yhdistyksen nettisivuilta:

<http://www.kajuli.fi/>

[toiminta-ja-palvelut/sijoitusrinki](#)

Huom! Sekaannuksen välttämiseksi mainittakoon, että kyseisen tarinan Kalle (kultaposkiamatsoni) on eri lintu, kuin edellisen eläinlääkäritarinan Kalle (siniotsa-amatsoni).

Hiljalleen Kalle alkoi ajoittain käyttäytymäänkin amatsonimaisesti.

» [Palaa sisällysluetteloon](#)

askeleista oikeaan suuntaan sekä huomattavasti useammin; sen sijaan, että pidin yhtä pähkinää hieman kauempana ja odotin Kallen keräävän rohkeutta. Sen verran kuitenkin ymmärsin, etten koskaan turvautunut pakotteisiin enkä tuolloin joutunut ottamaan Kallea kertaakaan kiinni.

Parhaimmillaan sain Kallen jopa mukaani jouluksi vanhempieni luokse (jossa se sai olla huoneessani joulun vapaana). Se ei ollut vielä käsiteltävissä, mutta sain sen houkutteltua vapaaehtoisesti esimerkiksi matkahäkkiin tarvittaessa.

Yksi jännitystä aiheuttanut asia oli Kallen suhtautuminen neitokakaduihini. Yllättäen tämäkään ei aiheuttanut ongelmia, vaan Kalle tuntui viihtyvän hyvin näiden pienten töyhtöpäiden kanssa. Toisaalta ehkä tätä selittää turvallisen seuran puute, sillä ihminen ei ollut riittävän turvallinen asia Kallelle.

Muutettuani uuteen kotiin valmistumisen jälkeen Kallekin sai ison häkin (mikä olikin tarpeen sille, sillä töissä käydessäni en pystynyt pitämään sitä enää päivää vapaana): tilasin Kallelle 1 x 2 metrin kokoisen Papukaijavillan Finlandia-häkin. 2009 alkupuolella kuitenkin syntyi ongelmia: Kalle vaikutti olleen ison osan ajasta hyvin hermostunut. Jälkeenpäin ajateltuna vaikutti selvältä, että ongelmia aiheutti erittäin kova seurantarve (ja ehkä tuo hermostuminen aiheutui osittain sen aiheuttamasta stressistä): päästyään neitokakadujeni luokse Kalle rauhoittui ja uskalsi tulla varsinkin Eilwenin perässä astua ajoittain kädellenikin. Tästä syystä päätinkin hankkia Kallelle toisen amatsonin seuraksi. Suurin haaste tässä olikin nyppiä Kallelta rinnasta höyhenet DNA-testiä varten, jossa sain onneksi apua.

Loppukesästä 2009 Kalle saikin seurakseen nuoren kultaposkiamatsonin, jolle annoin nimen Kami. Linnut saivat tutustua pari viikkoa toisiinsa jaetun häkin välityksellä, kunnes päästin ne eräs sunnuntai vapaaksi yhtä aikaa. Alkuun Kami yritti tehdä kovasti tuttavuutta Kallen perääntyessä, mutta iltapäivään mennessä ne tulivat jo toimeen. Kalle seurantarve olikin ollut niin iso, että se tätä seuranneen yön aikana oli onnistunut ahtautumaan häkkien pohjalla olevan raon välistä (joka oli siinä, koska en käyttänyt pohjakaltereita) Kamin puolelle. Yllätys olikin suuri, kun linnut olivat aamulla herätessäni samalla puolella häkkiä syömässä aamupalaa samalta kipolta. Tämän jälkeen Kami ja Kalle ovatkin olleet käytännössä aina yhdessä; Kalle jopa hieman saattaa hätäntyä, jos Kami on etsinyt minut esim. makuuhuoneesta ja käy siellä lentämässä kierroksen.

Nykyisin Kallea voisi kuvailla ”puolivilliksi” linnuksi: en ole suuremmin yrittänyt sitä kesyttää, mutta toisaalta se ei enää pelkää minua tai tyttöystävääni, eli voi elää suhteellisen huoletonta elämää olohuoneessani. Joku voisi kuvailla Kallea erityisesti rauhalliseksi linnuksi, mutta epäilen, että lajityypillisen käyttäytymisen suhteellista vähyyttä selittävät myös sen menneisyyden haamut. Seura tuntuu kuitenkin olevan Kallelle vieläkin erittäin tärkeä asia ja Kalle ja Kami kiertävätkin ympäri olohuoneen kiipeilytelineitä aina yhdessä sekä nukkuvat yönsä kylki-kyljessä. Lähes aina puuhaillessani jotain Kamin kanssa Kallekin hakeutuu viereen ja suostuu myös astumaan kädelleni (kunhan Kami ei ole tilanteessa sohlaamassa).

Sen Kalle minulle opetti, että tällaisissa tilanteissa kaikkein tärkeintä on tarjota linnulle olosuhteet, jossa se voi voida mahdollisimman hyvin. Kaikki muu tulee perässä, jos on tullakseen. Tärkeintä tilanteessa on ennen kaikkea se, että Kalle saa elää elämänsä ilman, että joutuu pelkäämään ympärillään olevia ihmisiä, sekä on saanut lajitoverin seurakseen. Tämänkin kirjoittamisen yhteydessä kävin laittamassa amatsonini häkkiin niiden oltuaan vapaana koko päivän. Myös Kalle oli aivan häkin päällä odottamassa, koska pääsisi häkkiin syömään herkkuja ja tyyppilliseen tapaansa kiipesi häkkiin ilman ongelmia.

Alkuun varsinkin neitokakadu Eilwenin seura oli Kallelle tärkeää, mutta nykyisin Kalle viettää aikansa toisen kultaposkiamatsonin, Kamin kanssa.

papukaijat • suoranokat • kajuli.fi

Lajikuvaus

Raita-aratti

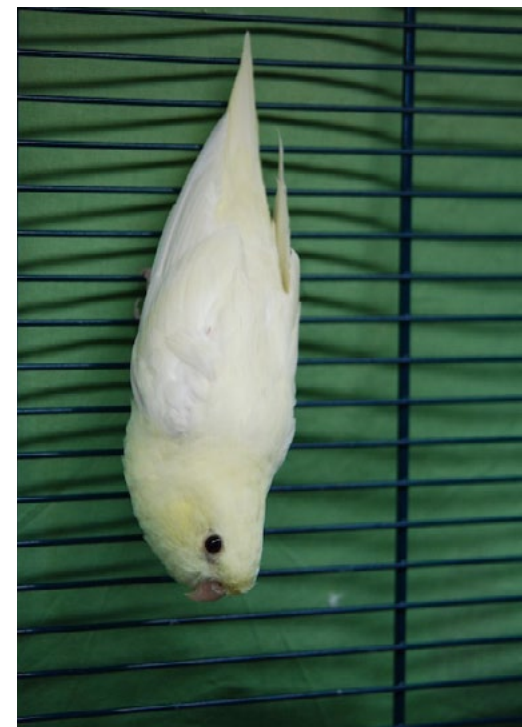
Bolborhynchus lineola

Raita-aratti (*Bolborhynchus lineola*) on Etelä- ja Väli-Amerikasta peräisin oleva pieni parakiitti. Värimuotoja on useita, mm. koboltinsininen, harmaa, lutino, creamino ja tietenkin normaaliväritteinen vihreä, ja nimensä mukaisesti lajin sulkapuvussa on pyrstöä lukuun ottamatta eräänlaisia raitoja. Jalat ja nokka ovat vaaleat ja nappisilmät ovat tummat. Koiraiden ja naaraiden välillä ei ole näkyviä eroja sukupuolisidonnaisia värimuotoja lukuun ottamatta, joten ainoa tapa selvittää se 100% varmuudella on DNA-testi.

Luonteeltaan raita-aratit (tai marsut, kuten allekirjoittanut kutsuu niitä) ovat aivan ihastuttavia, rauhallisia ja miellyttävä-äänisiä lintuja. Kontaktiäännet koostuvat pääasiassa hiljaisista naksutuksista, purpatuksesta ja narinasta, ja kovimmillaankaan ääni ei ole millään tavoin epämiellyttävä – korkeat kiljaisut puuttuvat äänivarastosta kokonaan. Pienestä koostaan huolimatta raita-aratit liikkuvat kuten isommat papukaijat, rauhallisin ja harkituin liikkein, ja ortta pitkin ne kipittävät mieluummin katse menosuuntaan päin kuin sivuttain. Perusasento näillä pienillä siivekkäillä on usein hieman mäkihyppääjämainen, pyrstön ollessa ylöspäin ja pään painettuna jopa orren tason alapuolelle. Innostumista, jännitystä ja hermostuneisuutta raidat ilmaisevat pyrstöllään, jonka sulkia ne avaavat viuhkaksi ja sulkevat.

Raita-arattien ruokavalio koostuu tuoreruuasta ja sitä täydentävistä siemenistä ja pelleteistä (kuivia ruokia kuitenkin korkeintaan puolet ruokavaliosta), ja sitä voi täydentää myös vaikkapa hyönteisten toukilla. Varsinkin omenan on sanottu olevan suurta herkkua, sen lisäksi salaattit, idut ja versot ovat hyviä.

Virikkeiksi kannattaa tarjota kaikenlaista järsittävää, kuten tietysti oksia joissa on kuori paikoillaan tai vaikkapa käpyjä, sekä tietenkin paljon kiipeilypaikkoja – raidat kiipeilevät vähintään yhtä mielellään kuin kylpevätkin, vaikka paikkojen vaihtaminen onnistuu myös melkein kolibrimaisella lentotyylilläkin helposti.

- Raita-aratti
- Barred parakeet / Lineolated parakeet
- Katarinaparakit
- Katharinasittich

Teksti: Pauliina Härkönen
Kuvat: Jarmo Tuutti

Wikipedia: [Barret Parakeet](#)
WPT: [Barret Parakeet](#)

» [Palaa sisällysluetteloon](#)

Yhdistystoimintaa

Kirjasto

Teksti ja kuva: Eveliina Pätsi

Tällä kerralla esittelyssä on Lemmikkilinnut Kajuli ry:n kirjasto. Kirjastossa on lintuaiheisia kirjoja, lehtiä ja DVD:itä, joita jäsenet voivat lainata. Kirjaston valikoiman näkee Kaijuleiden internet-sivuilta, joiden kautta kirjat myös lainataan. Sivuilta voi myös nähdä, onko jokin kirja jo lainassa. Jos kirja on jo lainassa, sen voi varata ja saada luettavakseen myöhemmin.

Kajulikirjaston lainaus toimii siten, että jäsen muodostaa itselleen tilin kirjastoon. Kirjaututtuaan sisään tietokantaan, jäsen voi selata materiaaleja ja varata haluamansa. Kirjastonhoitaja näkee varaukset ja lähettää materiaalit jäsenelle. Laina-aika on kuukausi, jonka jälkeen lainaaja lähettää materiaalit takaisin kirjastoon. Palautuskustannukset jäävät jäsenen maksettavaksi. Kirjastossa saa myös vieraila. Kirjasto on yhdistyksen jäsenen kotona Turussa, joten kannattaa sopia kirjastonhoitajan kanssa sopiva aika. Tiedusteluja kirjastosta ja sen materiaaleista voi laittaa myös sähköpostitse osoitteeseen kirjasto@kajuli.fi tai yksityisviestillä foorumilla käyttäjälle Euska. Myös lainaaminen onnistuu näiden kautta.

Osa kirjaston kautta lainattavista kirjoista on etälainoja. Tämä tarkoittaa sitä, että jollain yhdistyksen jäsenellä on kirja, jonka hän on halunnut kirjaston kautta lainata muille innokkaille lukijoille. Näiden kirjojen lainaus tapahtuu samalla tavalla kuin muidenkin, kirjan vain lähettää kirjan omistaja kirjaston hoitajan sijaan. Lisää etälainoja otetaan myös vastaan, jos joku jäsenistä on halukas lainaamaan kirjojaan muille kaijuleille.

Kirjastolle tehdään säännöllisin väliajoin hankintoja, jotta aineisto monipuolistuisi. Kirjastonhoitaja ottaa myös mielellään vastaan ehdotuksia uusista hankinnoista. Kirjastolle voi halutessaan tehdä lahjoituksia. Näillä keinoilla kirjastoon saadaan enemmän materiaalia ja samalla kirjaston aineistokin päivittyy.

Kajulit esittäytyvät

”Kirjastontäti”

Eveliina Pätsi

Kertoisitko hieman itsestäsi?

Olen Eveliina Pätsi ja valmistun tänä keväänä viittomakielentulkiksi. Olen kotoisin Pudasjärveltä, josta tieni on kulkenut Savonlinnan ja Kouvolan kautta Turkuun.

Mitä teet yhdistyksessä?

Toimin yhdistyksen kirjastovastaavana. Kirjasto on ollut vastuullani nyt nelisen vuotta.

Mitä lintuja sinulla on?

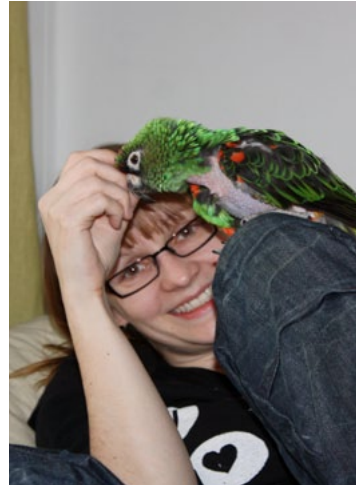
Minulla on kaksi kongonkaijaa, Kultti ja likku sekä kaksi mosambikinkaijaa, Kaika ja Patsy.

Miten päädyit tämän harrastukseen pariin?

Meillä oli undulaatteja, kun olin lapsi ja sieltä se kipinä on kai alun perin lähtenyt. Kouvolassa asuessani kavereillani oli lintuja, joihin ihastuin. Vuonna 2006 eräs toinen kaverini joutui myymään mosambikinkaijansa ja kysyi, josko sille löytyisi koti Kouvolaan. Pienen harkinnan jälkeen suostuin ja Patsy muutti meille. Ja niin lintuharrastus vei mukanaan...

Miten sinusta tuli Kajuli?

Papukaijoja omistavat kaverini tutustuttivat minut Kaijuleihin houkuttelemalla ensin tapahtumiin. Yhdistys tuntui heti omalta ja aloin käydä messuilla ja lintupäivillä. Tutustuin ihmisiin ja liityin melko nopeasti jäseneksi, jonka jälkeen aloin käydä myös kokouksissa. Yhtäkkiä huomasin olevani aktiivijäsen ja kirjastontäti. Kaiken kaikkiaan yhdistyksen toiminnassa mukana oleminen on ollut hauskaa. On ollut mukava tutustua ihmisiin ja lintuihin, puhumattakaan siitä tietomäärästä, joka viimeisen viiden vuoden aikana on karttunut. :)

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Terminologiaa ja sanaselityksiä

Rankaisu

Edellisessä numerossa avatun termin *vahvistaminen* vastakohta käyttäytymistieteissä on rankaisu. Jälleen kerran on tärkeää huomata, että käyttäytymistieteissä rankaisu ei liity suoraan ”rankaisijan” tavoitteisiin, vaan se määritellään sitä seuraavan toiminnan esiintymisestä jatkossa.

”Rankaisun määrittelee pelkästään sitä edeltäneen toiminnan harveneminen”

Tarkasti määriteltynä rankaisussa toimintaa seuraa jokin ärsyke tai sen poistuminen, joka tekee sitä edeltäneen toiminnan harvinaisemmaksi tulevaisuudessa.

- **Positiivinen rankaisu** tarkoittaa jonkin eläimelle välttämisen arvoisen ärsyksen ilmaantumista toiminnan jälkeen, joka vähentää kyseistä toimintaa tulevaisuudessa.
- **Negatiivinen rankaisu** tarkoittaa jonkin eläimelle tavoittelemisen arvoisen ärsyksen katoamista, jonka takia tätä edeltänyt toiminta vähenee tulevaisuudessa.

Positiivista rankaisua ei luonnollisesti suositella käytettäväksi lintujen kanssa toimittaessa johtuen sen erilaisista haittavaikutuksista. Se mm. tekee rankaisun suorittajasta eläimen kannalta pelottavamman, voi lisätä tulevaisuudessa aggressiivisuutta sekä sisältää erinäisiä tieteellisestikin ongelmalliseksi todettuja vaikutuksia.

Negatiivinen rankaisu ei ole yleensä aivan yhtä paha, mutta vaatii käyttäjältä silti harkintakykyä. Käytännössä tämä yleensä tarkoittaa ”aikalisää”, eli esimerkiksi koulutustilanteessa kouluttaja voisi pysäyttää koulutuksen (vieden mahdollisuuden ansaita vahvisteita) jonkin ei-toivotun toiminnan jälkeen. Tällaisen aikalisän kannattaa olla erittäin lyhyt ja sen jälkeen linnulle tulisi antaa mahdollisuus toimia oikein ja ansaita tästä vahvisteita.

Teksti: Jarmo Tuutti

Terminologia-palstalla esitellään lintuharrastukseen liittyviä termejä, jotka eivät välttämättä ole täysin tuttuja kaikille harrastajille.

Haluaisitko selvennystä johonkin termiin? Lähetä siitä ehdotus:

sihteeri@kajuli.fi

Tee-se-itse-nurkka

Rengaskeinu

Teksti ja kuvat: Hanna Miettinen

Taivuttele rautalangan pätkistä haluamasi muotoisia ja kokoisia. Tässä on käytetty rautalangan tilalla vanhan roskeen menevän pyykinkuivaustelineen metallipinnoja. Kuvissa on ympyröitä, mutta myös esim. kolmiot ja neliöt toimivat vallan mainiosti. Muotojen ei tarvitse olla mitään täydellisiä; riittää, että on sinne päin.

Sisalia kannattaa varata paljon. Paksuuden voi vapaasti valita, joskin paksumpaa on hankalampaa pyöritellä. Suosittelen siis ottamaan mieluummin ohuempaa ja pyörittelemään useamman kierroksen.

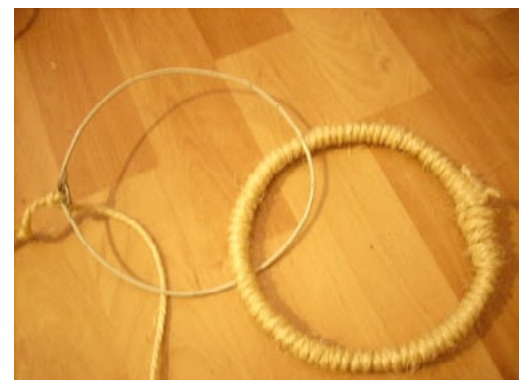
Solmi sisal metallin ympärille. Jätä tyhjistä päästä riittävän pitkä pätkä lopun päättelyä varten. Siirrä solmu metallien kiinnityskohtaan, työnnä koukun alle ja purista koukku kiinni pihdeillä. Näin naru pysyy paikoillaan keinuä tehdessä.

Kieputa naru tiukalle metallin ympärille. Muista pitää naru jatkuvasti tiukalla - mitä tiukempi, sitä parempi. Liian löysälle jätetty naru tekee keinuun lenkkejä, joihin linnun jalka voi jäädä jumiin. Mitä kipeämmäksi ranne menee lelua tehdessä, sitä paremmin olet onnistunut.

Hetken kieputtamisen jälkeen ensimmäinen kerros on valmis. Narun paksuudesta ja halutusta lopputuloksesta riippuen voit lopettaa tähän tai sitten jatkaa pyörittelyä. Yhdellä kerroksella tästä olisi tullut turhan ohut, joten jatkoin toisen kerroksen vielä päälle. Kun haluttu paksuus on saavutettu, kieputtele lanka aloituspisteeseensä ja solmi tukevasti. Mikäli jätit alussa pätkän narua näkyviin, saat solmittua toisen pään siihen kiinni. Mikäli et jättänyt, pura tämä yksittäinen naru ja solmi päät yhteen.

Sitten lisätään valmiin ympärille toinen metallirinkula ja tehdään sama alusta.

Alla valmis keinu. Kummassakin renkaassa on kaksi kerrosta sisalia, eli molemmista tuli yhtä paksuja. Rinkuloita voi yhdistellä toisiinsa niin paljon kuin tahtoo. Myös paksuutta voi huoletta vaihdella vaikka jokaisen rinkulan kohdalla. Linnun jaloille tekee hyvää, jos niille tarjotaan mahdollisimman eripaksuisia orsia ja keinuja.

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Yhdistyssivu

Tulevat tapahtumat:

Lisätietoja tapahtumista löytyy yhdistyksen foorumilta, jonka kautta löytyy myös ohjeet ilmoittautua tapahtumiin sekä mahdolliset muut tulevat tapahtumat.

Kannattaa käydä tarkastamassa säännöllisesti:

<http://forum.papukaijat.net/index.php?board=3.0>

Tulevia tapahtumia:

PetExpo-lemmikkimessut

28. - 29.4.2012

Helsingin messukeskus

Neitokakadu-lajitapaaminen

18. - 20.5.2012

Kultakukkura (Forssan lähellä)

Amatsoni- ja pionustapaaminen

1. - 3.6.2012

Antaverkka (Tampereen lähellä)

Edellisten lisäksi odotettavissa loppuvuodelta aktiivisempaa paikallistoimintaa. Näistä tiedotetaan tarkemmin netissä ja seuraavissa uutiskirjeen numeroissa.

Lisäksi syksyllä odotettavissa mm. mökkiviikonloppu yhdistyksen 10-vuotisjuhlineen sekä Lemmikkimessut.

Mukaan yhdistystoimintaan?

Haluatko olla mukana kehittämässä yhdistyksen toimintaa sekä samalla edistämässä lemmikkilintuharrastusta Suomessa?

Tekemistä löytyy varmasti jokaiseen makuun ja jokaisen aikatauluihin sopivasti. Tule mukaan!

Jos kiinnostuit, ota yhteyttä yhdistyksen puheenjohtajaan, joka voi kertoa lisää: tinttu@kajuli.fi

Liity jäseneksi

Etkö ole vielä yhdistyksen jäsen? Liitymällä jäseneksi saat käyttöösi yhdistyksen tarjoamat jäsenedut sekä tuet yhdistyksen toimia lemmikkilintujen hyvinvoinnin edistämiseksi Suomessa.

Lisätietoja yhdistyksen sivustolta:

<http://kajuli.fi/yhdistys/liittyminen-jaeseneksi>

Kaijulit muualla netissä:

Liity Kaijuleiden Facebook-ryhmään:

<http://www.facebook.com/group.php?gid=135743495500>

Youtube-kanava:

Yhdistyksen uuden Youtube-kanavan löydät alla olevasta linkistä. Lisää videoita alkaa ilmestyä hiljalleen.

<http://www.youtube.com/user/Kaijulit>

Flickr-sivu

Flickristä löydät koottuja kuvia yhdistyksen toiminnasta vuosien varrelta.

<http://www.flickr.com/photos/kajuli/>

Blogi

Wordpressistä löytyvässä blogissa esitellään yhdistyksen "päivittäistä" toimintaa ja toimijoiden ajatuksia.

<http://kajuli.wordpress.com/>

Lemmikkilinnut
KAIJULI ry

Lukijan kuva

Kuva: Laura Kurkela

Haluatko kuvaamasi kuvan lukijan kuvaan? Lähetä se sähköpostilla sihteeri@kajuli.fi ja se voidaan julkaista tällä sivulla. Kuvan koon ei tarvitse olla painolaatuinen, mutta mielellään yli 800 pikseliä leveä tai korkea. Turvallisinta on kuitenkin lähettää suurempi kuva.

[» Palaa sisällysluetteloon](#)